

Susanne Yesilmen er tillidsrepræsentant i den private virksomhed Hjemmehjælpen A/S.

FORTALT TIL ANNE GULDAGER
FOTO MARK KNUDSEN/MONSun

"Jeg har været i virksomheden siden 2007. Da jeg startede var vi godt 30, nu er vi ca. 400, alt inklusive. Egentlig blev jeg ansat som gruppeleder, men det sprang jeg fra, fordi jeg følte, at jeg hørte til på gulvet".

"Det er svært at varetage interesserne for kolleger, man sjældent ser, når man selv kører rundt i marken på fuld tid. Men nu bruger jeg på grund af to gigtramte knæ og en rygskade halvdelen af min tid på forefaldende opgaver på kontoret på Frederiksberg. Det giver mig bedre muligheder for at passe arbejdet som tillidsrepræsentant, og nu svigter jeg jo ikke heller ikke længere nogen borgere, når jeg går til møde".

"Jeg har et godt forhold til

min ledelse. Det er vigtigt, hvis man vil medvirke til at skabe et godt arbejdsklima og gode arbejdsforhold. Jeg sørger for at holde en god tone, at være lydhør og imødekommende og være forberedt til møderne. Viden giver muligheder og respekt".

"Det er også derfor, jeg blander mig i så meget som muligt i fagforeningen. Jo, mere viden og uddannelse, jeg får dér, jo mere kan jeg tage med mig tilbage til arbejdspladsen. Jeg synes, at der bliver lyttet ekstremt meget til os private, og at vi får nogle muligheder i fagforeningen, vi ikke har haft før".

"Jeg blev tillidsrepræsentant, fordi der ikke var andre, der ville. Men jeg bliver ved, fordi jeg synes, at det spændende at få indsigt i det politiske i fagforeningen, og fordi jeg gerne vil gøre

en forskel. Men selvfølgelig kan jeg også blive træt af det. Det gør jeg, hvis folk ringer og forventer, at jeg løser deres problemer, uden at de selv har forsøgt at løse dem først. Der kan også være sager, hvor jeg gerne ville hjælpe og ikke kan. Men så kommer der jo en ny dag, hvor jeg får fastansat en vikar eller hjælper en kollega, hvor det er gået galt med pensionsindbetalingen".

"Mange gange handler det bare om at lytte og forklare reglerne, så medlemmet ikke føler sig misbrugt, hvis hun for eksempel har fået nej til en feriedag eller er blevet sendt til et andet distrikt".

"Meget af tillidsrepræsentantens arbejde foregår i baggrunden, for eksempel ved at man aftaler noget i Samarbejdsudvalget. Og så er

det jo noget, der bare kører, og ikke noget,

mine medlemmer tænker over, at jeg har gjort".

"Det er langt fra alle mine 400 kolleger, der er FOA-medlemmer. Men de, der ikke er, ringer også til mig. Så hjælper jeg måske lidt og fortæller, hvor meget mere jeg kunne have hjulpet med, hvis de havde været medlemmer af FOA. Der skal jo være forskel på, om man betaler til fællesskabet eller ej".

"Min mor var tillidsrepræsentant i HK i 25 år, og jeg har altid lært hjemme fra, at du skal sørge for at betale din husleje, din a-kasse og din fagforening. Det lærer de unge ikke i dag, og de lærer heller ikke, hvordan vores arbejdsmarked er blevet som det er – at der er nogen, der har kæmpet for det, vi har."